

DECIZIA NR. 36

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice , privind soluționarea contestației depusă de S.C. A.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control, prin Deciziile de impunere prin care au fost calculate dobânzi de întârziere aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii pe anii 2001, 2002, 2003, pentru perioada 01.10.2005 - 31.12.2005.

Suma contestată se compune din:

- dobânzi aferente cotei aplicate fd. salarii pe anii 2001, 2002 2003.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174,175 și 176 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC A.

I. SC A. formulează contestație împotriva Decizilor de impunere din 31.12.2005 prin care au fost calculate suplimentar dobânzi aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003 , motivând astfel:

Petenta precizează că documentele care au stat la baza calculului accesoriilor, pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005, din Decizii sînt Declarațiile din 25.10.2001, 21.12.2001, 31.12.2001, 25.01.2002, 25.02.2002, 25.04.2002, 27.05.2002, 25.06.2002, 25.07.2002, 26.08.2002, 25.09.2002, 25.10.2002, 25.11.2002, 24.12.2002, 26.06.2003 privind obligațiile datorate la bugetul general consolidat.

Petenta susține că sumele stabilite prin decizii nu corespund cu evidențele contabile ale societății si le considera lipsite de un suport material real întrucât s-a procedat la stabilirea unor sume de plată în sarcina acesteia la data de 31.12.2005 în temeiul declarațiilor din ani 2001, 2002, 2003.

Pentru considerentele mai sus arătate, petenta solicită admiterea contestației pentru dobânzi aferente cotei aplicată asupra fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003.

Petenta precizează faptul că în conformitate cu art.42 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, în conținutul actelor administrativ fiscale emise trebuiau inserate mențiunile cu privire la audierea contribuabilului.

Totodată, prin contestația formulată petenta solicită suspendarea executării actelor fiscale atacate.

II. Prin Decizii de impunere organul fiscal a calculat dobânzi , aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii pe anul 2001, pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005, conform Declarațiilor depuse de către petentă.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1.Referitor la dobânzile aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003, stabilite suplimentar prin Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesoriilor aferente obligațiilor fiscale din ani precedenți precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov, este dacă petenta datorează bugetului de stat dobânzi aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003, neachitate pînă la data întocmirii deciziilor, calculate pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005.

În fapt, prin Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți , organul fiscal din cadrul AFP a calculat, pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005, dobânzi aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003 conform declarațiilor menționate mai sus depuse de petentă.

În contestația formulată petenta susține că dobânzile aferente cotei aplicate asupra fondului de salarii, stabilite prin decizii nu corespund cu evidențele contabile ale societății, și le considera lipsite de un suport material real întrucât s-a procedat la stabilirea unor sume de plată la data de 31.12.2005 în baza Declarației privind obligațiile la bugetul general consolidat depuse în ani 2001, 2002, 2003.

Totodată, petenta susține că, pentru cota aplicată fondul de salarii pe ani 2001, 2002, 2003, aferent căreia au fost calculate dobânzile pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005, organele fiscale din cadrul AFP nu au emis somații sau titluri executorii.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că obligațiile bugetare asupra cărora au fost calculate dobânzi, au fost înregistrate la AFP potrivit declarației depuse de petentă care reprezintă titlu de creanță.

Punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precizează:

"Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;"

Pentru cazul în speță sunt aplicabile prevederile art. 53 alin (2) din O.U.G. nr.102/1999, cu modificările ulterioare, privind protecția socială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap , art.108 alin.(1) și alin.(6), art.115 alin.(1), art.116 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală care precizează:

-art. 53 alin. (2) din O.U. G 102/ 1999 privind protecția socială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările ulterioare , precizeaza :

"ART. 53*)

(2) Pentru nevărsarea la termen a sumelor prevăzute la art. 43 și la alin. (1) lit. a) și d) se percep penalitățile și majorările de întârziere prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru neplata impozitelor și taxelor cuvenite bugetului de stat.

-art.108 alin.(1) și alin.(6) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

-art.115 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

-art.115 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Deciziile de impunere mai sus menționate au fost întocmite potrivit prevederilor art.86 lit.c) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală care precizează:

*“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:
c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.”*

Dobânzile aferente cotei aplicate fondului de salarii pe anii 2001, 2002, 2003 stabilite pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005 prin decizii, au fost calculate în mod eronat de organele fiscale prin aplicarea cotei de dobândă de 0.06% asupra obligațiilor de plată neachitate pînă la data întocmirii deciziilor.

Potrivit prevederilor art.1 din H.G. 784/2005 privind stabilirea nivelului dobânzii datorate pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale *“(1) Nivelul dobânzii datorate pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitori a obligațiilor de plată reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere.”*

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță enunțate urmează a se admite contestația pentru suma de... lei reprezentând dobânzi stabilite eronat de organul fiscal prin aplicarea cotei de 0,06% și anularea parțială a Deciziilor.

Pentru dobânzile în valoare de ...lei calculate prin Decizii stabilite prin aplicarea cotei de 0,05% asupra fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003 neachitate la bugetul statului la termenul scadent, urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

Referitor la afirmația petentei, potrivit căreia dobânzile aferente fondului de salarii declarate potrivit Declarațiilor privind obligațiile la bugetul general consolidat din 25.10.2001,21.12.2001,31.12.2001,25.01.2002,25.02.2002,25.04.2002,27.05.2002,25.06.2002,25.07.2002,26.08.2002,25.09.2002,25.10.2002,25.11.2002,24.12.2002,Declarația nr.din 26.06.2003 depuse de către petentă, nu corespund cu evidentele contabile ale societății, precizăm:

Organul fiscal din cadrul AFP a calculat dobânzi aferente fondului de salarii declarate de către petentă în ani 2001, 2002, 2003 pentru fiecare zi de întârziere a plății, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Pentru obligațiile neachitate s-au comunicat periodic somatii însoțite de titluri executorii.

Reprezentativa este somatia din 08.06.2005 pe care agentul economic o contestă în instanța iar prin sentința civilă din 2005 Judecătoria Rupea respinge contestația.

Prin Deciziile de impunere din 31.12.2005, referitoare la obligațiile de plată accesoriilor aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, contestate de petentă, organul fiscal din cadrul AFP a calculat dobânzi pe trimestrul IV 2005 pentru fondul de salarii pe ani 2001, 2002, 2003 neachitat până în data de 31.12.2005.

Afirmația petentei conform căreia organul fiscal nu a inserat în conținutul actelor administrativ fiscale mențiuni cu privire la audierea contribuabilului se constată a fi neîntemeiată din următoarele considerente:

Urmare adresei prin care D.G.F.P. a comunicat faptul că instanța de judecată prin Decizia civilă a respins recursul formulat de SC A., organul fiscal din cadrul AFP a procedat la continuarea măsurilor de executare silită conform prevederilor legale în vigoare prin comunicarea de înștiințări de plată, somatii însoțite de titluri executorii, popriri asupra disponibilităților din conturile bancare și sechestrul asupra bunurilor imobile. Procesul verbal de sechestrul a fost înregistrat la APF, transmis petentei și semnat de reprezentantul legal al SC A.

Față de cele specificate mai sus urmează a se respinge ca neîntemeiată susținerea petentei cu privire la audierea contribuabilului prevăzută de art.42 alin.2 lit.j din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la afirmația petentei că organul fiscal nu a emis înștiințare de plată pentru dobânzile și penalitățile calculate prin Deciziile de impunere din 31.12.2005 precizăm:

Potrivit prevederilor art.84 alin.(6) din OG nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală” *Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora.*”

2. Referitor la cererea de suspendarea a actului administrativ fiscal formulată de SC A, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P., poate suspenda executarea deciziilor din 31.12.2005 referitoare la obligațiile de plată accesoriilor aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, în condițiile în care petenta nu aduce argumente temeinice și documente doveditoare din care să rezulte iminenta producerii unei pagube, iar procedura de suspendare a executării actului atacat dăinuie pînă la soluționarea contestației.**

Petenta prin contestația formulată solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal pînă la soluționarea contestației fără să aducă argumente și să prezinte documente în susținerea acestei cereri.

În drept, în art.185 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speta, faptul ca petenta nu aduce argumente temeinice în susținerea cauzei și intrucit prin prezenta decizie a fost soluționată contestația iar procedura de suspendare a executării actelor administrative atacate dăinuie pînă la soluționarea contestației în calea administrativă de atac, în conformitate cu prevederile pct.11.9 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, urmează ca solicitarea petentei pentru acest capăt de cerere să fie respinsă ca rămasă fără obiect.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.25 din O.G. nr.73/1999, art 25 din OG7/2001 privind impozitul pe venit, art.60 din Legea 571/2003 privind codul fiscal, 107 alin.(1) din HG1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG92/2003 privind Codul de procedura fiscală, art.1 din HGnr.784/2005 privind stabilirea nivelului dobinzi datorate pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, art.86,109,115 alin.(1), art.116 alin.(1) și 186 din O.G. nr.92/2003, republicată, se,

DECIDE

1.Respingerea contestației formulată de SC A., pentru :
-dobânzile aferente cotei aplicate fondului de salarii pe anii 2001, 2002, 2003.

2.Admiterea contestației pentru dobinzi aferente cotei aplicate fondului de salarii pe ani 2001, 2002, 2003 și anularea parțială a Deciziilor din 31.12.2005.

3. Respingerea ca rămasă fără obiect a cereri cu privire la suspendarea actului administrativ fiscal pînă la soluționarea contestației.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ ca rămasă fără obiect.